

Förvaltningsrätten i Växjö
Box 42
351 03 Växjö

Yttrande; Överklagande av Migrationsverkets beslut den 26 oktober 2016 om ersättning för vård och boende (dnr. 7-3.-2016-58867), mål nr. 4198-16

Det är en oantastlig sanning att de barn som kom till Sverige under hösten 2015, som ensamma flytt sina hemländer, som upplevt sånt som inga barn ska behöva uppleva, kom i akt och mening att söka asyl.

Migrationsverket definierar också en asylsökande som "En utländsk medborgare som tagit sig till Sverige och begärt skydd, men som ännu inte fått sin ansökan slutligt prövad av Migrationsverket och/eller migrationsdomstol."¹

Emellertid gör Migrationsverket en helt annan, mycket mer restriktiv, tolkning när de avslår kommunens ansökan (vad avser vård och boende) för de barn som inte ansökte om eller beviljades uppehållstillstånd då myndigheten inte beaktar, eller nämner, den avgörande orsaken till detta.

Sanningen är den att det var Migrationsverket själva som hindrade barnen. Som en konsekvens av myndighetens interna resursbrister gick det i praktiken inte att ansöka om uppehållstillstånd vid ankomsten till Sverige utan barnen ställdes i veckolånga köer, vilket i sin tur ledde till att flertalet barn, i ren och skär desperation, avvek spårlöst., vilket framgick av riksmedias nyhetssändningar där man kunde se hur ensamkommande barn och unga kunde åka regionalbuss utan biljetter på väg norrut.

Trelleborgs kommun däremot tog sitt fulla ansvar, inte bara för att barnen fysiskt uppehöll sig i kommunen, utan för att vi talar om barn. Barn som riskerat allt för att ta sig till Sverige i hopp om en bättre framtid. Barn som enligt alla mänskliga definitioner var asylsökande och därmed var berättigade till samhällets skydd i form av vård och boende.

Trelleborgs kommun anser att det är ett häpnadsväckande kallt och beräknande ställningstagande att förneka dessa barn status som asylsökande.

¹ <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Ordforklaringar.html#f>

Utgångspunkten i lagstiftningen är att Migrationsverket ska ersätta kommunens faktiska kostnader för vård och boende för asylsökande ensamkommande barn. Trelleborgs kommun anser emellertid att den uträkningsmodell som Migrationsverket använder vid delavslag systematiskt missgynnar kommunen och därför är helt oacceptabel.

Migrationsverket kräver att kommunen ska räkna om sina faktiska kostnader till enheten dygnskostnad (kostnad per barn per dygn). Det råder emellertid inte ett linjärt förhållande mellan kostnad och volym (barn per dygn) eftersom stora delar av dygnskostnaden utgörs av fasta eller tröga kostnader som inte omedelbart påverkas av volymen. Enkelt uttryckt så hade kommunens faktiska kostnader knappast varit 7 497 071 kr lägre om den hade tillhandahållit 4099 färre dygnsplatser.

Enheten dygnskostnad uttrycker bara de faktiska kostnaderna så länge kostnad och volym förblir oförändrade i förhållande till varandra. I annat fall får kommunen inte full täckning för sina fasta och tröga kostnader.

Trelleborgs kommun anser att dygnskostnad har ett värde som statistisk enhet vid jämförelse mellan år och kommun, men inte som rättvisande enhet vid uträkning av kommunens faktiska kostnader.

Om Migrationsverket trots allt framhåller med användandet av enheten dygnskostnad så kräver kommunen att ansökningar om ersättning som avslås till del ska omräknas så att halva det avslagna ersättningsbeloppet gottskrivas kommunen som kompensation för utebliven ersättning för de fasta och tröga kostnader som de facto har belastat den totala verksamheten.

Trelleborgs kommun ställer sitt hopp till att förvaltningsrätten erkänner barnens status som asylsökande och fastställer kommunens rätt till ersättning i den del Migrationsverket avslagit ansökan.

Med förtydligande av tidigare yrkande vidgår kommunen att ersättning för ett barn under en period bara kan utgå en gång varför Trelleborgs kommun inte yrkar ersättning för de kostnader som redan ersatts av Migrationsverket.

Trelleborg den 24 februari 2017

Cecilia Lejon
Förvaltningschef